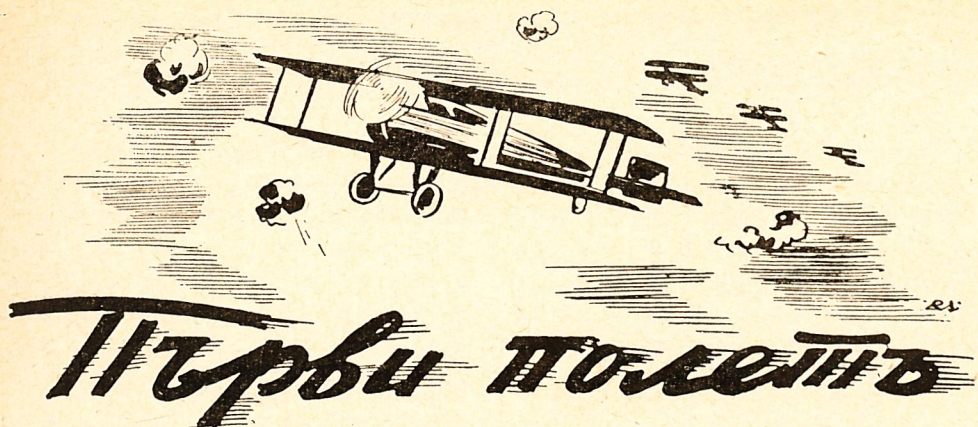

Тридесетъ стоманени орли се вдигнаха въ въздуха. Тѣ извиха въ кржгъ надъ летището и, като че ли се поколебаха единъ мигъ на кжде да полетятъ, но изведнажъ единъ отъ тѣхъ се стрелна право на югъ и другитъ го последваха. Като тридесетъ черни надгробни кръстове сѣнkitъ имъ се наредиха въ единъ голѣмъ тригълникъ и се понесоха по зеленото поле. Въ малката горичка, гдето бѣше скрито летището, шумътъ отъ моторитъ бавно затихна.

Не следъ дълго, ескадрата мина надъ неприятелскитъ позиции и се насочи къмъ тила. Нѣкжде по земята, като сребърна нишка светна едно шосе, после — друго. Дълги върволици отъ коли и камиони се движеха по тѣхъ. Отъ висинитъ тѣ изглеждаха като малки детски играчки. Полето като че бѣше покрито съ свѣтло-зелено кадифе, по което нацвѣтлитъ круши изглеждаха като разхвърляни малки бѣли цвѣтя.

Въ дѣсния жгълъ на ескадрата летѣше апаратътъ на подпору-

чикъ Славяновъ. Той бѣше вперилъ погледъ надолу и не можеше да се нарадва на тая чудно хубава картина. Нѣколко пѣти вече наблюдателятъ го бѣше дръпналъ за рамото, за да внимава и се придържа въ ескадрата. Славяновъ се обръщаше назадъ, възторжено разправяше нѣщо и сочеше надолу, но шумътъ отъ мотора заглушаваше думитъ му. Това бѣше първиятъ му полетъ надъ неприятеля. Той още не бѣше се сражавалъ, не знаеше ужаса на войната въ небеснитъ висини и сега не мислѣше за това.

Следъ малко летѣха надъ единъ градъ. Водачътъ изви надъ него. Отъ апаратитъ полетѣха стотици бомби и се насочиха надолу. Неприятелскитъ батареи откриха огънь. Затракаха картечници. Куршуми и снаряди свистѣха около летцитъ и улучиха два апарата. Пламнаха бензиннитъ имъ резервуари. Тѣ се откъснаха отъ ескадрата и паднаха на земята съ страшенъ трѣсъкъ. Останалитъ двадесетъ и осемъ продължаваха борбата. Сега тѣ при-